

Sygn. akt III K 23/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - SSO Izabela Komarzewska

Protokolant - Marta Karolina Karp

w obecności prokuratora Jerzego Tomasza Duńca

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2015 roku

sprawy **P. J.**, syna G. i M. z domu L. urodzonego
(...) roku w B.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12 lutego 2008 roku w sprawie **III K 4439/07** za czyn popełniony w dniu 7/8 lipca 2007 roku z art. 288 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 3 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 17 listopada 2010 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej;
2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 maja 2009 roku w sprawie **III K 326/08** za czyny popełnione w dniu 21 grudnia 2007 roku z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, z art. 224 § 2 k.k. w zb z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; na mocy art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu; postanowieniem z dnia 13 września 2010 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej;
3. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 4 listopada 2009 roku w sprawie **III K 5/09** za czyn popełniony w okresie od 1 stycznia do 31 marca 2007 roku z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od 1 stycznia do 28 czerwca 2008 roku z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 22 października 2010 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej;
4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 31 maja 2010 roku w sprawie **III K 301/10** za czyny popełnione w dniu 31 stycznia 2010 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę

1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i z art. 158 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 lipca 2011 roku w sprawie **III K 341/10** za czyn popełniony w dniu 10 października 2009 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 września 2012 roku w sprawie **XVK 457/12** za czyn popełniony w okresie od 26 maja 2011 roku do 8 czerwca 2011 roku z art. 247 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka

I. Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu **P. J.** kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami: Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **III K 4439/07**, **III K 326/08** oraz karę wymierzoną w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku **III K 5/09** za czyn popełniony w okresie od 1 stycznia do 31 marca 2007 roku i orzeka wobec niego karę łączną

2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 22 grudnia 2010 roku do dnia 22 sierpnia 2011 roku, od dnia 18 grudnia 2012 roku do dnia

16 czerwca 2014 roku oraz okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków;

III. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami: Sądu Okręgowego w sprawie **III K 5/09** za czyn popełniony w okresie od 1 stycznia do 28 czerwca 2008 roku oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **III K 341/10** i orzeka wobec niego karę łączną **1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.**

IV. W pozostałej części wyroki jednostkowe pozostawia do odrębnego wykonania.

V. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie połączenia do wyroku łącznego kar wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **III K 301/10** oraz **XVK 457/12.**

VI. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **K. P.** tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) w tym kwotę 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT.

VII. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 23/15

UZASADNIENIE

P. J. został skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12 lutego 2008 roku w sprawie **III K 4439/07** za czyn popełniony w dniu 7/8 lipca 2007 roku z art. 288 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 3 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 17 listopada 2010 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszony;

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 maja 2009 roku w sprawie **III K 326/08** za czyny popełnione w dniu 21 grudnia 2007 roku z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

z art. 224 § 2 k.k. w zb z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; na mocy art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu; postanowieniem z dnia 13 września 2010 roku zarządzoano wykonanie kary warunkowo zawieszanej;

3. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 4 listopada 2009 roku w sprawie **III K 5/09** za czyn popełniony w okresie od 1 stycznia do 31 marca 2007 roku z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od 1 stycznia do 28 czerwca 2008 roku z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 22 października 2010 roku zarządzoano wykonanie kary warunkowo zawieszanej;

4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 31 maja 2010 roku w sprawie **III K 301/10** za czyny popełnione w dniu 31 stycznia 2010 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i z art. 158 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 lipca 2011 roku w sprawie **III K 341/10** za czyn popełniony w dniu 10 października 2009 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 września 2012 roku w sprawie **XVK 457/12** za czyn popełniony w okresie od 26 maja 2011 roku do 8 czerwca 2011 roku z art. 247 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Skazany P. J. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego. Wskazał, że wprawdzie był wielokrotnie kary jednak nigdy nie popełnił zbrodni. Zrozumiał naganność swego wcześniejszego postępowania i chciałby szybciej opuścić jednostkę penitencjarną aby pomóc ojcu.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek skazanego P. J. o wydanie wyroku łącznego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w przepisie art. 85 k.k. Ten przepis zaś stanowi, że przesłanką wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami, popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13; zasada prawna).

W przedmiotowej sprawie pierwszym chronologicznie był wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z **dnia 12 lutego 2008 roku** w sprawie o sygnaturze akt **III K 4439/07**. Przed wydaniem tego wyroku P. J. popełniał przestępstwa: w dniu **21 grudnia 2007 roku** - za które został skazany w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku III K 326/08, oraz w okresie **od 1 stycznia do 31 marca 2007 roku** – za które został skazany przez Sąd Okręgowy w Białymstoku

w sprawie III K 5/09. Zatem kary wymierzone za wskazane przestępstwa podlegały łączeniu. Pozostałe przestępstwa skazany popełnił już po wydaniu wyroku w sprawie III 4439/07 i dlatego nie mogły być objęte węzłem kary łącznej określonej w punkcie I wyroku.

Kolejnym chronologicznie wyrokiem skazującym był wyrok zapadły w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku **III K 5/09** w dniu **4 listopada 2009** roku. Wyrokiem tym P. J. został skazany nie tylko za czyn wyżej wskazany (podlegający łączeniu do kary łącznej w punkcie I wyroku) ale też za przestępstwo popełnione w okresie od 1 stycznia do 28 czerwca 2008 roku. Z karą wymierzoną za ten czyn podlegała łączeniu kara wymierzona w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku **III K 341/10** bowiem P. J. został w tej sprawie skazany za przestępstwo popełnione w dniu **10 października 2009 roku**.

Kary za pozostałe przestępstwa nie podlegały łączeniu do kary łącznej obejmującej wskazane kary jednostkowe jako, że kolejne czyny popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie III K 5/09.

Kolejnym chronologicznie wyrokiem skazującym był wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w sprawie **III K 301/10** w dniu **31 maja 2010 roku**. Kara wymierzona tym wyrokiem nie podlegała łączeniu z karą wymierzoną za pozostałe przestępstwo bowiem skazany popełnił je w okresie od **26 maja 2011 roku do 8 czerwca 2011** roku (w sprawie XV K 457/12).

Zatem postępowanie w przedmiocie połączenia do wyroku łącznego kar wymierzonych w sprawach **III K 301/10** oraz **XV K 457/12** z uwagi na usytuowanie czasowe przestępstw i wyroków należało umorzyć na mocy art. 572 k.p.k.

Przy wymierzaniu kar łącznych pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze, iż wymiar kary łącznej pozbawienia wolności powinien, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 86 § 1 k.k., zawierać się w granicach od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych do ich sumy. Przedział ten w przypadku kary wymierzonej w punkcie I wyroku wynosił od 1 roku do 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w przypadku kary z punktu III wyroku przedział ten wynosił od 1 roku do 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd orzekając o karze łącznej pozbawienia wolności zdecydował o zastosowaniu mieszanej zasady asperacji.

Przy wymiarze powyższych kar Sąd miał wzgląd na zasadę wynikającą z przytoczonego orzeczenia Sądu Najwyższego:

„Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione.

Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem” (wyrok SA w Łodzi z 9 maja 2001 r., II AKa 63/2001, Prok. i Pr. 2002/7 – 8, poz. 20).

Sąd Okręgowy skrupulatnie zbadał te relacje i stwierdził, że w przypadku pierwszej kary łącznej związek czasowo był dość ścisły jednakże przestępstwa skierowane były przeciw różnym dobrom chronionym prawem – przeciw mieniu, zdrowiu, działalności instytucji państwowych i samorządu terytorialnego oraz przeciw zdrowiu publicznemu.

W przypadku kary z punktu III związek czasowy był bardziej odległy – między poszczególnymi przestępstwami minął więcej niż rok. Również w tym przypadku skazany naruszył różne dobra chronione prawem - choć oba czyny były skierowane przeciw zdrowiu jednakże w przypadku czynu z art. 157 k.k. przedmiotem ochrony jest zdrowie indywidualnego (każdego) człowieka, zaś przy przestępstwach narkotykowych przedmiotem ochrony jest zdrowie publiczne.

Sąd nie zastosował zasady pełnej absorpcji bowiem przy wymiarze kar łącznych nie sposób pominąć życiowo racjonalnej argumentacji Sądu Najwyższego wyrażającej się w stanowisku, że za orzeczeniem kary łącznej surowszej

niż kara wynikająca z dyrektywy pełnej absorpcji przemawia fakt popełnienia przez skazanego więcej niż dwóch przestępstw, co w orzecznictwie uznawane jest za istotny czynnik prognostyczny, przemawiający za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKa 154/2001, Prok. i Pr. 2002/4 poz. 26).

Istotne znaczenie przy wymiarze kar łącznych ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kara łączna w wyroku łącznym dodatkowo powinna stanowić swego rodzaju korektę – poprzez pryzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych - kar zawartych w podlegających łączeniu wyrokach (tak M. Szewczyk, glosa do uchwały SN z dnia 20.01.2005 roku, I KZP 30/04).

Podkreślić jednocześnie należy, iż przy wymiarze skazanemu kary łącznej istotne znaczenie mają jego właściwości i warunki osobiste.

Z opinii o skazanym wynika, że jego zachowanie w jednostce penitencjarnej było zmienne. Obecnie jego zachowanie w stosunku do współosadzonych jest poprawne jednakże odnotowano sytuacje konfliktowe i agresywne zachowanie skazanego do innych osadzonych. W stosunku do przełożonych skazany zachowuje się poprawnie, przestrzega porządku i dyscypliny, choć wcześniej badania wykazały obecność środków odurzających w organizmie osadzonego. Według dyrektora jednostki penitencjarnej w zachowaniu skazanego brak jest samodyscypliny i samokontroli. Odnotowano zachowania impulsywne, agresywne i wulgarne. Skazany odbywa karę w systemie programowego oddziaływania a realizacje zadań oceniono w stopniu umiarkowanym. Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Prezentuje krytyczny stosunek odnośnie popełnionych przestępstw. Zaakceptował konieczność odbycia kary.

Z opinii o skazanym wynika, że proces resocjalizacji skazanego nie został jeszcze ukończony a jego zachowanie – obok argumentów przedstawionych wyżej - przemawia przeciw zastosowaniu zasady całkowitej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu adekwatne będą kary: 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (punkt I) oraz 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na poczet kar łącznych pozbawienia wolności zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na mocy § 14 pkt. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Z uwagi na fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności oraz jego trudną sytuację materialną, Sąd na mocy art.624 § 1 k.p.k. zwolnił go od kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dlań zbyt uciążliwe.